

Predrag Lasica

Spremam Oci Da Placu Dugo

Vodjen bezumljem i slep
Sa isukanim rukama
"naoruzan prstima"
Sa ocima koje lede i plase
I dusom ..mesanom skostima

Jedina bajka zivota moja
Jedina...koja coveka smlati
Ja poglavar
i sluga
i lud, I NADCOVEK I PRIZEMNI
Ne mogu da je vratim
PA ME TIME KAZNI

Sve njene proklete reci
I telo
zbog koga gorim i trunem
Sve njene navike
Hod,umetnost da zavede
Njenim sam zivotom okruzen
I TO ME JEDE

SPREMAM OCI DA PLACU DUGO
SPREMAM DUSU DA DUGO PATI
NE DAM SRCU SANSE PUNO
MA PUCE SAMO
KAD GA ZGAZIM

Kuda hodam...
Izmedju svih tih ociju i kradomica prica
I zavisti i smeha

Kome idem..

Kroz spalir zena ,kao izmedju zileta

Skroz me potrose i srozaju

Mojim se bolom hrane

Zbog ljubavi njine

„MOJE SU OCI PRAZNE“

Zbog ljubavi sam lomio stapove zla

I sklanjao joj oci da ne vidi

Sve te zamke za olose tvrdokorne

A kome sam to cinio

“GNJIDI“

... I kada ljubav vristi

Onda je tisina neopisiva

SPREMAM OCI DA PLACU DUGO

SPREMAM DUSU DA DUGO PATI

NE DAM SRCU SANSE PUNO

MA PUCE SAMO

KAD GA ZGAZIM